

Arrest

nr. 47 940 van 9 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 6 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GARDIN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger van Armeense origine en afkomstig uit Ararat, verklaart omwille van de volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten. U bent een sympathisant van Levon Ter-Petrosian die opkwam tijdens de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 maar deze verloor. Hierna nam u deel aan de protestacties van de oppositie op het Vrijheidsplein. Op 1 maart 2008 kwam de politie gewelddadig tussen op het Vrijheidsplein. Tegen de middag trok u naar de Franse ambassade waar er veel opposanten zich hadden verzameld. Er waren provocateurs aanwezig die niet behoorden tot de oppositie en de politiemannen aanvielen. Hierop trok de politie zich terug. De opposanten gingen richting de Matenadaran. De politie blokkeerde jullie doorgang. Tegen 22h30 – 23h00 ontstond er opnieuw geweld door de provocateurs. Er werd geschoten, winkels en auto's werden

vernield, en er vielen doden. Een kennis van u, Edgar, overleed die dag. U zag toen Hovik Abrahamyan, een minister, die u nog kende van vroeger. Hij bedreigde u en zei dat hij nooit zou toestaan dat u dit aan het licht zou brengen. Vele mensen merkten Hovik toen op en het nieuws verspreidde dat hij de leiding had over de mensen die de politie hadden geprovoceerd. 's Morgens ging u naar het dorp van de omgekomen Edgar om de begrafenis voor te bereiden. U werd er opgebeld door uw vriend Armen. Hij meldde u dat de politie bij u een huiszoeking had uitgevoerd en dat u niet naar huis mocht gaan. U dook onder bij een kennis in Sisian. Tijdens de drie maanden dat u daar verbleef kwam de politie nog bij u thuis langs. Ondertussen begon uw vader uw vertrek te regelen. In Sisian begon men u ook te zoeken en u trok toen naar Artashat. Op 19 juni 2008 reisde u per vliegtuig vanuit Erevan naar Frankrijk. Per wagen kwam u naar België waar u op 20 juni 2008 uw asielaanvraag indiende. Sinds u in België bent heeft u nog twee à driemaal contact gehad met uw vader die u meldde dat de politie nog regelmatig langskomt op zoek naar u. U bent in het bezit van uw militair boekje.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat het niet aannemelijk is dat u bij terugkeer naar Armenië zou vervolgd worden in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit deze informatie blijkt immers dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name een sympathisant van Ter-Petrosian die betrokken was bij de protestacties na de verkiezingen van 19 februari 2008 en de evenementen van 1 maart 2008, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie noch dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verder moet worden vastgesteld dat uw verklaringen vaak niet te rijmen vallen met de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal waardoor de geloofwaardigheid van uw asielerlaas wordt ondermijnd.

Zo verklaart u (CGVS p. 7; DVZ vragenlijst p. 3) dat tijdens de incidenten van 1 maart 2008 doden vielen, o.a. een kennis van u, Edgar (u kent zijn familienaam niet), kwam toen om het leven. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat naar aanleiding van de incidenten van 1 maart 2008 alle doden zijn geïdentificeerd en dat er toen tien personen om het leven kwamen. Uit de lijst van de identiteitsgegevens van deze tien personen blijkt echter dat er geen persoon in voorkomt met de naam Edgar. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent ondermijnd als ook uw verklaring dat u aanwezig was tijdens de incidenten van 1 maart 2008. Evenzo wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u de dag na de incidenten naar het dorp van de omgekomen Edgar zijn gegaan om de begrafenis voor te bereiden, dat u daar vernam dat de politie bij u een huiszoeking had uitgevoerd en dat u hierna onderdook.

Uw verklaring (CGVS p. 10) dat er sedert de presidentsverkiezingen van februari 2008 tot de dag van uw gehoor 22 april 2009 nog steeds op niet-officiële wijze mensen worden opgepakt omwille van de gebeurtenissen rond de presidentsverkiezingen van februari 2008 valt evenmin te rijmen met de bovenvermelde informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal.

Er dient eveneens opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen inzake uw vluchtroute. U verklaart (CGVS p. 2) dat uw paspoort in beslag werd genomen door de politie. U verklaart verder (CGVS p. 8) dat u op 19 juni 2008 samen met uw smokkelaar Rubik per vliegtuig reisde vanuit Erevan naar Frankrijk. U weet niet welke documenten werden gebruikt. U had enkel bij controle door de douane het document in handen maar diende het daarna onmiddellijk terug te geven aan de smokkelaar. Het document kan een vals Russisch paspoort zijn geweest of ook van een ander land. U verklaart dat dit u niet interesseerde. U stelt dat er in het paspoort een visum was geplaatst maar u weet niet voor welk land dit visum was. U weet niet op welke luchthaven in Frankrijk u aankwam. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te

worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u geen informatie kan geven over uw reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/chauffeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort (valse) document dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet op de hoogte bent van de inhoud van het document die tijdens uw reis werd gebruikt, niet geloofwaardig.

Er moet ten slotte worden opgemerkt dat u geen begin van bewijs heeft dat u in Armenië dergelijke problemen kende. Nochtans kan van een asielzoeker worden verwacht dat hij bewijst dat hij in zijn land inderdaad problemen heeft gekend. U verklaart (CGVS p. 2-3, 7-8) dat u een sympathisant was van Levon Ter-Petrosian in het kader van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008. U nam hierna deel aan de protestacties op het Vrijheidsplein. Een kennis van u, Edgar, overleed die dag. De politie voerde een huiszoeking, u dook onder voor drie maanden en vernam dat de politie nog bij u thuis langskwam. U vluchtte naar België. Uw vader meldde u dat de politie nog regelmatig langskwam op zoek naar u en dat de situatie in Armenië nog steeds gevaarlijk is. Van al deze beweringen omtrent uw politieke activiteiten en uw problemen, en deze van uw familie, met de politie, kan u geen enkel overtuigingsstuk aanbrengen. Dergelijk manifest gebrek aan bewijzen, terwijl dit redelijkerwijze mag worden verwacht, tast de aannemelijkheid van uw asielrelaas op ernstige wijze aan.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. Uw militair boekje bevat geen informatie over de door u aangehaalde problemen en kan aldus deze conclusie niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), alsook van de materiële motiveringsverplichting.

Verzoeker stelt dat ten onrechte het actuele risico op vervolging wordt geminimaliseerd en betwist de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich steunt. Hij verwijst naar een uittreksel van wikipedia, "2008 Armenian presidential election protests", en naar "2009 Country Reports on Human Rights Practices". Volgens deze bronnen zijn het dodental en het aantal gewonden hoger dan de bij het administratief dossier toegevoegde informatie laat uitschijnen. Bovendien werd geen rekening gehouden met het feit dat de vrije pers in Armenië aan banden wordt gelegd.

Voorts stelt verzoeker dat zijn verklaringen dienen te volstaan als bewijs. Hij verwijst dienaangaande naar rechtspraak van de Raad van State.

Aangaande de gevolgde reisweg voert verzoeker aan dat geen rekening werd gehouden met het bestaan en de methodiek van georganiseerde mensensmokkel. Hij betoogt dat de paspoortcontrole routinewerk is en de kans klein is dat hij uitgebreid zou worden ondervraagd. Het is logisch dat verzoeker de identiteit op de documenten niet kent, daar deze documenten en bijhorende identiteit naderhand opnieuw zullen worden gebruikt, hetgeen niet mogelijk zou zijn indien deze "identiteit" werd opgegeven in het kader van een asielaanvraag.

Verzoeker besluit dat de motivatie in de bestreden beslissing elke materiële grondslag mist.

2.2. De verzoekende partij dient aan te tonen dat er in haren hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat haar vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van haar beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium "gegronde vrees voor vervolging" het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van

oorsprong. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

Te dezen moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met verzoekers voorgehouden profiel geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (Cedoca subject related briefing van 9 oktober 2009: *“Armenië, Situatie van de oppositie in de context van de gebeurtenissen van februari/maart 2008 en de gevolgen ervan”*, stuk 14 van het administratief dossier) waaruit blijkt dat personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 werden gearresteerd inmiddels - behoudens welbepaalde uitzonderingen - werden vrijgelaten. Voorts blijkt uit deze informatie dat sinds de aantreding van president Sargsyan de autoriteiten niet meer geneigd zijn om mensen om politieke redenen aan te houden. Sindsdien hebben diverse politieke acties van de oppositie plaatsgevonden, zoals petitie en een herdenkingsmeeting, en werd een amnestiewet door het parlement aangenomen in juni 2009. Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met verzoekers voorgehouden profiel, i.e. sympathisant van een oppositiepartij zonder leidinggevende positie, geen risico lopen op enige vorm van vervolging.

De Raad stelt vast dat verzoeker voormelde informatie, die door hem gekend is en waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich gesteund heeft, niet weerlegt. Verzoekers verwijzing naar een uittreksel van wikipedia, getiteld: *“2008 Armenian presidential election protests”*, is niet dienstig, nu blijkt dat dit document – daargelaten de vraag naar de betrouwbaarheid ervan – enkel een overzicht geeft van het verloop en de nasleep van de betogingen en er geen gewag gemaakt wordt van de actuele situatie in Armenië. Evenmin kan de verwijzing naar *“2009 Country Reports on Human Rights Practices”* een gegronde vrees in hoofde van verzoeker aantonen daar dit document op algemene wijze de mensenrechtensituatie overloopt. Dit document bevestigt het verloop van de arrestaties en vrijlatingen in de nasleep van de betogingen van 2008, zoals weergegeven in de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (*2009 Country Reports on Human Rights Practices*, p. 13 e.v.). Er is in het kwestieuze rapport geen indicatie terug te vinden dat verzoeker actueel een risico op enige vervolging zou lopen.

Bijaldien toont verzoeker niet aan dat de informatie aangaande de actuele situatie in Armenië foutief zou zijn.

In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaat de vaststelling dat in hoofde van verzoeker geen vrees in vluchtelingenrechtelijke zin voorhanden is.

Evenmin maakt hij aannemelijk dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER